

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 514/2014**av den 16 april 2014****om allmänna bestämmelser för asyl-, migrations- och integrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 78.2, 79.2, 79.4, 82.1, 84 och 87.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionens politik på området inrikes frågor är att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa: ett område utan inre gränser som människor fritt kan resa in i, förflytta sig, bo och arbeta i, med full tilltro till att deras rättigheter respekteras och säkerhet garanteras, med beaktande av gemensamma utmaningar såsom behovet av att utarbeta en heltäckande invandringspolitik för unionen som främjar konkurrenskraft och social sammanhållning i unionen, skapandet av ett gemensamt europeiskt asylsystem, förebyggande av hoten från allvarlig och organiserad brottslighet samt kampen mot olaglig invandring, människohandel, it-brottslighet och terrorism.
- (2) Det är nödvändigt att ta ett helhetsgrepp om de frågor som uppstår i och med migrations- och asyltrycket liksom om förvaltningen av unionens yttre gränser, och samtidigt säkerställa full respekt för internationell rätt och människorättslagstiftning, inklusive när det gäller åtgärder som genomförs i tredjeländer, och få alla medlemsstater att visa solidaritet sinsemellan och visa att det finns en medvetenhet om behovet av att respektera det nationella ansvaret genom att ge en tydlig uppdragsbeskrivning.
- (3) Unionsfinansieringen till stöd för utveckling av området med frihet, säkerhet och rättvisa bör ge unionen ett mervärde och vara ett konkret tecken på den solidaritet och ansvarsfördelning som är nödvändig för att möta de gemensamma utmaningarna.
- (4) En gemensam ram bör säkerställa den samstämmighet, den förenkling och det enhetliga genomförande av finansieringen som krävs inom de berörda politikområdena.
- (5) Användningen av medel på det området bör samordnas för att säkerställa komplementaritet, effektivitet och synlighet, samt för att uppnå budgetsynergier.

⁽¹⁾ EUT C 299, 4.10.2012, s. 108.

⁽²⁾ EUT C 277, 13.9.2012, s. 23.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.

- (6) Genom en gemensam ram bör principer för stöd samt medlemsstaternas och kommissionens ansvar fastställas när det gäller att tillämpa dessa principer, inbegripet förebyggande och upptäckt av oegentligheter och bedrägeri.
- (7) Sådan unionsfinansiering blir effektivare och mer målinriktad om medfinansieringen av stödberättigande åtgärder grundas på ett strategiskt flerårigt program som utarbetas av varje medlemsstat i samråd med kommissionen.
- (8) De åtgärder i eller avseende tredjeländer som finansieras genom de särskilda förordningarna som anges i den här förordningen (nedan kallade *de särskilda förordningarna*) bör vidtas i samverkan och samordning med andra åtgärder utanför unionen som finansieras genom unionens externa biståndsinstrument, såväl geografiska som tematiska. Vid genomförandet av dessa åtgärder bör man framför allt eftersträva fullständig överensstämmelse med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik som rör landet eller regionen i fråga. Dessa åtgärder bör inte syfta till att stödja åtgärder som är direkt utvecklingsinriktade, och de bör vid behov komplettera det finansiella stöd som ges genom instrument för bistånd till tredjeländer. Principen om konsekvens i utvecklingspolitiken i enlighet med punkt 35 i det europeiska samförståndet om utveckling bör respekteras. Det är också viktigt att se till att genomförandet av katastrofbistånd är samstämt med och, i förekommande fall, kompletterar unionens humanitära politik samt respekterar de humanitära principer som fastställs i EU:s konsensusdokument om humanitärt bistånd.
- (9) Yttre åtgärder bör vara enhetliga och konsekventa enligt artikel 18.4 i fördraget om den Europeiska unionen (EU-fördraget).
- (10) Innan fleråriga program utarbetas som ett sätt att uppnå målen för sådan unionsfinansiering, bör medlemsstaterna och kommissionen bedriva en politisk dialog och därmed skapa en sammanhängande strategi för varje enskild medlemsstat. Efter slutförandet av den politiska dialogen bör varje medlemsstat för kommissionen lägga fram ett nationellt program med en beskrivning av hur medlemsstaten strävar efter att uppnå målen med den berörda särskilda förordningen för perioden 2014–2020. Kommissionen bör undersöka huruvida det nationella programmet stämmer överens med dessa mål och med resultatet av den politiska dialogen. Dessutom bör kommissionen undersöka huruvida fördelningen av unionsmedel mellan målen följer den lägsta procentsats som fastställts per mål i den berörda särskilda förordningen. Det bör vara möjligt för medlemsstaterna avvika från dessa lägsta procentsatser och de bör i så fall ange skälen till avvikelsen i sitt nationella program. Om de skäl som den berörda medlemsstaten anger inte bedöms som tillräckliga kommer kommissionen eventuellt inte att godkänna det nationella programmet. Kommissionen bör regelbundet underrätta Europaparlamentet om resultatet av de politiska dialogerna, om hela programplaneringsförfarandet inbegripet utarbetandet av nationella program, som även omfattar uppfyllandet av den lägsta procentsats som fastställts per mål i de berörda särskilda förordningarna som anges i den här förordningen samt om genomförandet av de nationella programmen.
- (11) Strategin bör bli föremål för en halvtidsutvärdering för att säkerställa en lämplig finansiering under perioden 2018–2020.
- (12) Medlemsstaterna bör på ett sätt som är förenligt med proportionalitetsprincipen och behovet av att minimera den administrativa bördan upprätta ett partnerskap med de berörda myndigheterna och organen för att utveckla och genomföra sina nationella program under hela flerårsperioden. Medlemsstaterna bör se till att det inte föreligger någon intressekonflikt mellan parterna i de olika etapperna av programplaneringscykeln. Varje medlemsstat bör inrätta en kommitté som ska övervaka det nationella programmet och hjälpa den att övervaka genomförandet och de framsteg som gjorts för att uppnå programmets mål. Varje medlemsstat bör vara ansvarig för fastställandet av de praktiska arrangemangen för inrättandet av övervakningskommittén.
- (13) Huruvida utgifter är stödberättigande enligt de nationella programmen bör fastställas i nationell rätt, på grundval av gemensamma principer som anges i denna förordning. Den första och sista dagen för stödberättigande utgifter bör fastställas på ett sätt som ger enhetliga och rättvisa regler som är tillämpliga på de nationella programmen.
- (14) Tekniskt bistånd bör göra det möjligt för medlemsstaterna att stödja genomförandet av sina nationella program och bistå stödmottagarna så att de kan fullgöra sina skyldigheter och följa unionsrätten. Tekniskt bistånd skulle i förekommande fall kunna täcka de kostnader som behövs av myndigheter i tredjeländer ådragit sig.

- (15) För att säkerställa en ändamålsenlig ram för snabbt tillhandahållande av bistånd vid nödsituationer bör denna förordning möjliggöra stöd till åtgärder för vilka utgifterna uppstod innan ansökan om sådant bistånd lämnades in, men inte före den 1 januari 2014, i enlighet med den bestämmelse i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ som medger sådan flexibilitet i vederbörligen motiverade undantagsfall. Stödet får utgöra 100 % av de stödberättigande utgifterna i vederbörligen motiverade fall, om detta visar sig nödvändigt för att åtgärden ska kunna genomföras, särskilt om mottagaren är en internationell eller icke-statlig organisation. Åtgärder som stöds genom bistånd vid nödsituationer bör vara en direkt följd av nödsituationen och bör inte ersätta medlemsstaternas långsiktiga investeringar.
- (16) Beslut som berör bidraget från unionens budget bör dokumenteras ordentligt för att upprätthålla en tillfredsställande verifieringskedja.
- (17) Unionens ekonomiska intressen bör skyddas genom proportionella åtgärder över hela utgiftscykeln, inbegripet åtgärder för att förebygga, upptäcka och utreda oegentligheter, driva in belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt, och eventuellt administrativa och ekonomiska sanktioner i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- (18) I samband med skyddet av unionens ekonomiska intressen kan de kontroller på plats och de revisioner som utförs av medlemsstaterna, kommissionen, revisionsrätten och den europeiska byrån för bedrägeribekämpning, inrättad genom kommissionens beslut 1999/352/EG, EKSG, Euratom ⁽²⁾ (Olaf), vara anmälda eller oanmälda, i enlighet med tillämplig rätt.
- (19) Syftet med den nya strukturen för finansiering inom området inrikes frågor är att förenkla de gällande reglerna och att minska den administrativa bördan för stödmottagarna. Kontrollmekanismen bör dock förbli effektiv och därför är det viktigt att erinra om de tillämpliga reglerna till skydd för unionens ekonomiska intressen som föreskriver kontroller på plats och revisioner som kan vara anmälda eller oanmälda.
- (20) Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa väl fungerande förvaltnings- och kontrollsystem och kvaliteten i genomförandet av deras nationella program. Därför är det nödvändigt att fastställa generella principer och nödvändiga funktioner som dessa system bör uppfylla.
- (21) För att se till att medlemsstaternas nationella program genomförs effektivt och korrekt bör deras skyldigheter när det gäller förvaltnings- och kontrollsystem samt förebyggande, upptäckt och korrigerande av oegentligheter och överträdelser av unionsrätten fastställas.
- (22) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna bör medlemsstaterna, genom sina förvaltnings- och kontrollsystem, ha huvudansvaret för genomförande och kontroll av de nationella programmen. Stödet enligt de särskilda förordningarna bör genomföras i nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna, i enlighet med subsidiaritetsprincipen.
- (23) Medlemsstaterna bör fullt ut utnyttja den kunskap, expertis och erfarenhet som offentliga och/eller privata organ förvärvat när de genomfört tidigare fonder inom området inrikes frågor.
- (24) Endast ansvariga myndigheter som har utsetts av medlemsstaterna erbjuder rimliga garantier för att de nödvändiga kontrollerna har utförts innan stöd beviljas från unionens budget till stödmottagarna. Det bör därför uttryckligen föreskrivas att endast utgifter som betalas av utsedda ansvariga myndigheter kan ersättas ur unionens budget.
- (25) Man bör fastställa kommissionens befogenheter och skyldigheter att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemen verkligen fungerar och att ålägga medlemsstaterna att vidta åtgärder.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens beslut 1999/352/EG, EKSG, Euratom av den 28 april 1999 om inrättande av en europeisk byrå för bedrägeribekämpning (Olaf) (EGT L 136, 31.5.1999, s. 20).

- (26) Unionens budgetåtaganden bör verkställas årligen. För att programförvaltningen ska fungera effektivt bör gemensamma regler fastställas för utbetalning av det årliga saldot och av slutsaldot.
- (27) Utbetalningen av förfinansieringen vid programmens start säkerställer att medlemsstaterna har tillräckliga medel för att stödja stödmottagarna i genomförandet av programmet när programmet väl har godkänts. Därför bör det föreskrivas vilka belopp som kan betalas ut som inledande förfinansiering. Den inledande förfinansieringen bör regleras i sin helhet vid avslutandet av programmet. De ansvariga myndigheterna bör se till att stödmottagarna ofördröjligen får hela det belopp som de har rätt till.
- (28) Dessutom bör årlig förfinansiering tillhandahållas för att säkerställa att medlemsstaterna har tillräckliga medel för att genomföra sina nationella program. Årlig förfinansiering bör ha räknats av varje år mot utbetalningen av det årliga saldot.
- (29) I samband med treårsöversynen av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 införs ändringar i metoden med delad förvaltning som måste beaktas.
- (30) För att förstärka redovisningsskyldigheten för utgifter som medfinansieras genom unionsbudgeten under ett givet år bör en lämplig ram skapas för det årliga avslutandet av räkenskaperna. Inom en sådan ram bör den ansvariga myndigheten, i fråga om ett nationellt program, till kommissionen lämna de dokument som avses i bestämmelserna om delad förvaltning med medlemsstater i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- (31) Till stöd för den försäkran som ligger till grund för det årliga avslutandet av räkenskaperna i hela unionen bör gemensamma bestämmelser fastställas om karaktären hos och omfattningen av de kontroller som medlemsstaterna ska utföra.
- (32) För att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av unionens medel kan det bli nödvändigt för kommissionen att göra finansiella korrigeringar. För att det ska råda rättssäkerhet för medlemsstaterna är det viktigt att fastställa under vilka omständigheter överträdelser av tillämplig unionsrätt eller nationell rätt kan leda till att kommissionen genomför finansiella korrigeringar. För att säkerställa att de finansiella korrigeringar som kommissionen kan komma att ålägga medlemsstaterna rör skyddet av unionens ekonomiska intressen, bör de endast avse fall där överträdelserna av unionsrätten eller den nationella rätten direkt eller indirekt rör stödberättigande, korrekthet, förvaltning eller kontroll av åtgärderna och motsvarande utgifter. För att de finansiella korrigeringarna ska vara proportionella är det viktigt att kommissionen tar hänsyn till vilken typ av överträdelser det gäller och hur allvarliga de är när den bestämmer korrigeringsbeloppen. I detta hänseende bör man fastställa kriterierna för kommissionens tillämpning av finansiella korrigeringar och det förfarande som kan leda till ett beslut om finansiell korrigering.
- (33) För att fastställa det finansiella förhållandet mellan de ansvariga myndigheterna och unionens budget bör kommissionen avsluta räkenskaperna för dessa myndigheter årligen. Beslutet om avslutande av de berörda räkenskaperna bör omfatta kontroll av att de är fullständiga, exakta och sanningsenliga, men inte huruvida utgifterna överensstämmer med unionsrätten.
- (34) Eftersom kommissionen enligt artikel 17 i EU-fördraget har ansvar för unionsrättens korrekta tillämpning, bör den avgöra huruvida de utgifter som medlemsstaterna betalat är förenliga med unionsrätten. Medlemsstaterna bör ges rätt att motivera sina beslut om utbetalningar. För att ge medlemsstaterna rättsliga och ekonomiska garantier när det gäller gjorda betalningar bör det fastställas en längsta tidsfrist inom vilken kommissionen kan besluta om ekonomiska följder vid bristande efterlevnad.
- (35) Det är viktigt att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning och ett effektivt genomförande, samtidigt som man säkerställer insyn, rättssäkerhet, tillgången till finansiering och likabehandling av stödmottagare.
- (36) För att förenkla användningen av medlen och minska risken för fel och samtidigt möjliggöra differentiering där politikens särdrag så kräver, bör det stadgas om formerna för stöd och de harmoniserade villkoren för utgifternas stödberättigande, bland annat förenklade kostnadsalternativ. I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna anta nationella regler om stödberättigande utgifter.

- (37) För att främja budgetdisciplin bör det anges hur delar av budgetåtagandena för ett nationellt program kan dras tillbaka, särskilt om ett belopp kan undantas från tillbakadragandet, t.ex. när förseningar i genomförandet beror på ett rättsligt förfarande eller ett administrativt överklagande med uppskjutande verkan eller på force majeure.
- (38) För att de allmänna reglerna om tillbakadragande av åtaganden ska tillämpas korrekt bör reglerna i detalj beskriva hur tidsfristerna för tillbakadragande fastställs och hur beloppen beräknas.
- (39) Det är viktigt att göra allmänheten uppmärksam på vilka resultat som uppnås genom unionsfinansiering. Medborgarna har rätt att veta hur unionens medel används. Ansvar för att lämpliga uppgifter kommuniceras till allmänheten bör vila på kommissionen, de ansvariga myndigheterna och stödmottagarna. För att göra kommunikationen med den breda allmänheten effektivare och stärka synergieffekterna mellan kommunikationsåtgärder på kommissionens initiativ, bör de budgetmedel som anslås för kommunikationsåtgärder i enlighet med denna unionsfinansiering också bidra till att täcka information om unionens politiska prioriteringar i den mån de berör de allmänna målen för unionsfinansiering inom området inrikes frågor.
- (40) För att säkerställa en bred spridning av information om unionsfinansiering inom området inrikes frågor, och för att informera potentiella stödmottagare om stödmöjligheter, bör närmare bestämmelser om information och kommunikation samt vissa tekniska egenskaper hos sådana åtgärder fastställas på grundval av denna förordning, och varje medlemsstat bör åtminstone skapa en webbplats eller webbportal med nödvändig information. Medlemsstaterna bör genomföra mer direkta former av kommunikationskampanjer för att verkligen informera potentiella stödmottagare bland annat genom att organisera regelbundna allmänna evenemang, så kallade informationsdagar och utbildningstillfällen.
- (41) Hur effektiva de understödda åtgärderna blir beror också på hur resultaten utvärderas och sprids. Man bör formellt fastställa medlemsstaternas och kommissionens ansvar i detta avseende samt metoderna för att säkerställa utvärderingens tillförlitlighet och den tillhörande informationens kvalitet.
- (42) I syfte att ändra bestämmelserna i denna förordning om de gemensamma principerna för utgifternas stödbemyndigande bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter, bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (43) För tillämpningen av denna förordning, inbegripet utarbetandet av delegerade akter, bör kommissionen samråda med experter från samtliga medlemsstater.
- (44) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (45) Granskningsförfarandet bör användas för genomförandeakter som fastställer gemensamma skyldigheter för medlemsstaterna, särskilt när det gäller tillhandahållandet av information till kommissionen, medan det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter som avser standardblanketterna för tillhandahållande av information till kommissionen, eftersom de är rent tekniska till sin natur.
- (46) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa allmänna bestämmelser för genomförandet av de särskilda förordningarna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (47) I den mån som denna förordning anger allmänna regler, som är nödvändiga för att möjliggöra genomförandet av särskilda förordningar, som fastställer dess tillämplighet på de särskilda förordningarna, och som utgör akter som grundar sig på Schengenregelverket när det gäller länder på vilka de särskilda förordningarna är tillämpliga på grundval av relevanta protokoll som fogats till EU-fördraget och EUF-fördraget eller på grundval av relevanta avtal bör denna förordning tillämpas tillsammans med de särskilda förordningarna. I detta hänseende innebär detta att denna förordning kan skapa en koppling till och ha en direkt inverkan på bestämmelserna i de särskilda förordningar som utvecklar Schengenregelverket, och därmed påverka den rättsliga ramen för Schengenregelverket.
- (48) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (49) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (50) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽¹⁾. Denna förordning bör därför gälla från och med den 1 januari 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs allmänna regler för genomförande av de särskilda förordningarna med avseende på

- a) finansieringen av utgifter,
- b) partnerskap, programplanering, rapportering, övervakning och utvärdering,
- c) de förvaltnings- och kontrollsystem som medlemsstaterna ska införa, och
- d) avslutandet av räkenskaperna.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *särskilda förordningar*:
 - Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 ⁽²⁾,
 - Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 ⁽³⁾, och
 - eventuella andra förordningar med föreskrifter om tillämpningen av denna förordning.
- b) *programplanering*: processen att i flera etapper organisera, fatta beslut och tilldela finansiering för att unionen och medlemsstaterna i ett flerårigt perspektiv ska genomföra gemensamma åtgärder för att uppnå målen för de särskilda förordningarna,

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG (se sidan 168 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, inom ramen för fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polisarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF (se sidan 93 i detta nummer av EUT).

- c) *åtgärd*: ett projekt eller en grupp av projekt som valts ut av den ansvariga myndigheten för det berörda nationella programmet eller under dess ansvar, som bidrar till de allmänna och särskilda mål som de särskilda förordningarna syftar till,
- d) *unionsåtgärd*: en gränsöverskridande åtgärd eller en åtgärd av synnerligt intresse för unionen enligt definitionen i de särskilda förordningarna,
- e) *projekt*: de särskilda praktiska medel som en mottagare av ett bidrag från unionen använder för att genomföra en åtgärd helt eller delvis,
- f) *bistånd vid nödsituationer*: ett projekt eller en grupp av projekt för hantering av en nödsituation enligt definitionen i de särskilda förordningarna,
- g) *stödmottagare*: mottagaren av ett bidrag från unionen inom ramen för ett projekt, oavsett om det rör sig om ett offentligt eller ett privat organ, internationella organisationer eller Internationella rödakorskommittén (ICRC) eller Internationella rödakors- och rödahalvmånefederationen.

KAPITEL II

PRINCIPER FÖR STÖD

Artikel 3

Allmänna principer

1. De särskilda förordningarna ska genom nationella program, unionsåtgärder och bistånd vid nödsituationer ge stöd som kompletterar nationella, regionala och lokala insatser, i syfte att nå unionens mål och resultera i ett mervärde för unionen.
2. Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att det stöd som ges på grundval av de särskilda förordningarna och av medlemsstaterna är förenligt med relevant unionsverksamhet, -politik och -prioriteringar, och att det kompletterar övriga unionsinstrument, samtidigt som det tar hänsyn till den särskilda situationen i varje medlemsstat.
3. Stödet enligt de särskilda förordningarna ska genomföras i nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna.
4. Kommissionen och medlemsstaterna ska i enlighet med sina respektive ansvarsområden, tillsammans med Europeiska utrikestjänsten (nedan kallad *utrikestjänsten*) när det gäller åtgärder i och avseende tredjeländer, säkerställa samordningen mellan denna förordning och de särskilda förordningarna och med unionens övriga relevanta politikområden, strategier och instrument, även när det gäller unionens yttre åtgärder.
5. Kommissionen och medlemsstaterna ska, tillsammans med utrikestjänsten när så är lämpligt, se till att åtgärder i och avseende tredjeländer genomförs i samverkan och samklang med andra åtgärder utanför unionen för vilka stöd beviljas genom unionsinstrument. De ska särskilt se till att åtgärderna
 - a) stämmer överens med unionens utrikespolitik, respekterar principen om konsekvens i utvecklingspolitiken och överensstämmer med de strategiska programplaneringsdokumenten för regionen eller landet i fråga,
 - b) i första hand avser åtgärder som inte är utvecklingsinriktade,
 - c) tjänar unionens intressen när det gäller dess interna politik och överensstämmer med åtgärder som vidtagits inom unionen.
6. Kommissionen och medlemsstaterna ska tillämpa principen om sund ekonomisk förvaltning i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, särskilt i enlighet med principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet som föreskrivs i artikel 30 i den förordningen.
7. Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa att det stöd som ges enligt de särskilda förordningarna fungerar effektivt, inklusive genom övervakning, rapportering och utvärdering.

8. Kommissionen och medlemsstaterna ska utföra sina respektive uppgifter när det gäller denna förordning och de särskilda förordningarna med målet att minska den administrativa bördan för stödmottagarna, medlemsstaterna och kommissionen, med beaktande av proportionalitetsprincipen.

Artikel 4

Förenlighet med unionsrätt och nationell rätt

Åtgärder som finansieras genom de särskilda förordningarna ska vara förenliga med tillämplig unionsrätt och nationell rätt.

Artikel 5

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. När åtgärder som finansieras enligt denna förordning och de särskilda förordningarna genomförs ska kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, effektiva kontroller och återkrav av felaktigt utbetalda belopp om oegentligheter upptäcks, samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

2. Medlemsstaterna ska förebygga, spåra och korrigera oegentligheter och återkräva belopp som betalats ut på felaktiga grunder, tillsammans med eventuell ränta på försenade betalningar. De ska meddela kommissionen dessa oegentligheter och hålla den underrättad om betydande framsteg i de administrativa och rättsliga förfaranden som hör samman med dessa oegentligheter.

3. Om belopp som betalats ut på felaktiga grunder till en stödmottagare, som resultat av fel eller försummelse från medlemsstatens sida, inte kan återkrävas, ska den medlemsstaten vara skyldig att återbetala de relevanta beloppen till unionens budget.

4. Medlemsstaterna ska i synnerhet när det gäller områden med högre risknivå på ett effektivt sätt förebygga bedrägeri. Sådant förebyggande ska vara avskräckande med hänsyn till åtgärdernas fördelar och proportionalitet.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 58 vad avser medlemsstaternas skyldigheter enligt punkterna 2 och 3 i den här artikeln.

6. Kommissionen ska genom genomförandakter fastställa tidsintervallerna för rapporteringen om oegentligheter och vilken form som ska användas för den. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 59.2

7. Kommissionen, eller dess företrädare, och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revisioner av dokument och på plats hos alla stödmottagare, aktörer som tilldelats kontrakt och underentreprenörer som mottagit medel från unionen i enlighet med denna förordning och de särskilda förordningarna.

8. Olaf får genomföra utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾ i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller någon annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller andra avtal som finansieras i enlighet med denna förordning och de särskilda förordningarna.

9. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 7 och 8 ska samarbetsavtal med tredjeländer och internationella organisationer, avtal, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås med tillämpning av denna förordning och de särskilda förordningarna innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner kommissionen, revisionsrätten och Olaf rätten att utföra sådan revision och genomföra sådana utredningar, i enlighet med sina respektive befogenheter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EUT L 292, 15.11.1996, s. 2).

KAPITEL III

BUDGETRAM FÖR UNIONSÅTGÄRDER, BISTÅND VID NÖDSITUATIONER OCH TEKNISKT BISTÅND*Artikel 6***Ram för genomförande**

1. Kommissionen ska inom ramen för de årliga anslagen i unionens budget fastställa det totala belopp som ställs till förfogande för unionsåtgärder, bistånd vid nödsituationer och tekniskt bistånd på kommissionens initiativ.
2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta arbetsprogrammet för unionsåtgärder och bistånd vid nödsituationer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.
3. Kommissionen får separat anta ett arbetsprogram för bistånd vid nödsituationer för att säkerställa att resurser finns snabbt tillgängliga.
4. Unionsåtgärder, bistånd vid nödsituationer och tekniskt bistånd på kommissionens initiativ får genomföras antingen direkt, av kommissionen eller via genomförandeorgan, eller indirekt, av andra enheter eller personer än medlemsstater i enlighet med artikel 60 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

*Artikel 7***Bistånd vid nödsituationer**

1. Kommissionen får besluta att ge bistånd i sådana nödsituationer som definieras i de särskilda förordningarna. I sådana fall ska den i god tid underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.
2. Biståndet vid nödsituationer får uppgå till 100 % av de stödberättigande utgifterna, inom ramen för tillgängliga resurser.
3. Biståndet vid nödsituationer får bestå av bistånd i medlemsstaterna och i tredjeländer enligt de mål och åtgärder som definieras i de särskilda förordningarna.
4. Bistånd vid nödsituationer får användas för utgifter som uppkommit innan ansökan om stöd eller begäran om bistånd lämnades in, men inte före den 1 januari 2014, om det är nödvändigt för att åtgärden ska kunna genomföras.
5. Bistånd vid nödsituationer får ges i form av bidrag direkt till unionsorganen.

*Artikel 8***Unionsåtgärder och bistånd vid nödsituationer i eller avseende tredjeländer**

1. Kommissionen får besluta att finansiera unionsåtgärder och bistånd vid nödsituationer i eller avseende tredjeländer i enlighet med de mål och åtgärder som definieras i de särskilda förordningarna.
2. När sådana åtgärder genomförs direkt ska följande enheter tillåtas lämna in bidragsansökningar:
 - a) Medlemsstater.
 - b) Tredjeländer, i vederbörligen motiverade fall där bidrag krävs för att målen i denna förordning och de särskilda förordningarna ska uppnås.
 - c) Gemensamma organ som inrättats av tredjeländerna och unionen eller av medlemsstaterna.
 - d) Internationella organisationer, inbegripet regionala organisationer, samt organ, kontor och uppdrag inom FN-systemet, internationella finansiella institut och utvecklingsbanker och institutioner med internationell jurisdiktion, i den mån de bidrar till uppnåendet av målen för de särskilda förordningar som berörs.
 - e) ICRC och Internationella rödakors- och rödahalvmånefederationen.
 - f) Icke-statliga organisationer som är etablerade och registrerade i unionen och i de länder som har åtagit sig att delta i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.

- g) Unionens organ för bistånd vid nödsituationer.

Artikel 9

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ

1. På kommissionens initiativ eller på dess vägnar får de särskilda förordningarna stödja de åtgärder och aktiviteter för förberedelse, övervakning, administrativt och tekniskt bistånd, utvärdering, revision och kontroll som krävs för genomförandet av den här förordningen och de särskilda förordningarna.
2. De åtgärder och aktiviteter som avses i punkt 1 får omfatta följande:
 - a) Bistånd till projektens utformning och bedömning.
 - b) Stöd till förstärkning av den institutionella och administrativa kapaciteten för effektiv förvaltning av den här förordningen och de särskilda förordningarna.
 - c) Åtgärder som rör analys, förvaltning, övervakning, informationsutbyte och genomförande av den här förordningen och de särskilda förordningarna, liksom åtgärder rörande genomförandet av kontrollsystemen samt tekniskt och administrativt bistånd.
 - d) Utvärderingar, expertutlåtanden, statistik och studier, även av allmän art, som hänför sig till de särskilda förordningarnas funktion.
 - e) Åtgärder för att sprida information, stödja nätverksarbete, utföra kommunikationsinsatser, öka medvetenheten och främja samarbete och erfarenhetsutbyte, även med tredjeländer. För att göra kommunikationen med den bredare allmänheten effektivare och stärka synergieffekterna mellan de kommunikationsåtgärder som vidtas på kommissionens initiativ, ska de medel som anslås för kommunikationsåtgärder enligt denna förordning också bidra till spridning av information om unionens politiska prioriteringar förutsatt att dessa avser de allmänna målen i denna förordning och de särskilda förordningarna.
 - f) Inrättande, uppdatering, drift och samkörning av datasystem för förvaltning, övervakning, revision, kontroll och utvärdering.
 - g) Utarbetande av en gemensam ram för utvärdering och övervakning samt av system för indikatorer, i förekommande fall med beaktande av nationella indikatorer.
 - h) Åtgärder för att förbättra utvärderingsmetoderna och informationsutbytet om utvärderingspraxis.
 - i) Konferenser, seminarier, workshoppar och andra gemensamma informations- och utbildningsåtgärder avsedda för behöriga myndigheter och stödmottagare om genomförandet av denna förordning och de särskilda förordningarna.
 - j) Åtgärder som avser upptäckt och förebyggande av bedrägerier.
 - k) Åtgärder rörande revision.
3. De åtgärder och aktiviteter som avses i punkt 1 får även avse de tidigare och de senare budgetramarna.

KAPITEL IV

NATIONELLA PROGRAM

AVSNITT 1

Programplanering och genomföranderam

Artikel 10

Programplanering

Målen för de särskilda förordningarna ska eftersträvas inom ramen för den fleråriga programplaneringen för perioden 2014–2020, med en halvtidsöversyn i enlighet med artikel 15.

*Artikel 11***Insatser enligt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna**

1. Medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter som anges i artikel 25 ska ansvara för genomförandet av programmen och utföra sina uppgifter enligt denna förordning och de särskilda förordningarna på lämplig nivå, i överensstämmelse med den berörda medlemsstatens institutionella, rättsliga och finansiella ram samt med denna förordning och de särskilda förordningarna.
2. Bestämmelserna för genomförandet och användningen av det stöd som ges på grundval av de särskilda förordningarna, särskilt de ekonomiska och administrativa medel som krävs när det gäller rapportering, utvärdering, förvaltning och kontroll, ska utformas med hänsyn till proportionalitetsprincipen med beaktande av storleken på det tilldelade stödet och därigenom minska den administrativa bördan samt underlätta ett effektivt genomförande.

*Artikel 12***Partnerskap**

1. Varje medlemsstat ska, i enlighet med sina egna nationella regler och rutiner och med förbehåll för eventuella tillämpliga säkerhetskrav, upprätta ett partnerskap med relevanta myndigheter och organ för att ta sig an den roll som fastställs i punkt 3. Partnerskapet ska ingås med relevanta offentliga myndigheter på nationell, regional och lokal nivå, om så är tillämpligt. Det ska även, om det bedöms lämpligt, inbegripa relevanta internationella organisationer, icke-statliga organisationer och arbetsmarknadens parter.
2. Partnerskapet ska genomföras i full överensstämmelse med respektive partnerkategoris institutionella, rättsliga och finansiella behörighet.
3. Medlemsstaten ska inbegripa partnerskapet i utformningen, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av de nationella programmen. Partnerskapets sammansättning får variera under de olika etapperna av programmet.
4. Varje medlemsstat ska inrätta en övervakningskommitté till stöd för genomförandet av de nationella programmen.
5. Kommissionen får ge vägledning om övervakningen av de nationella programmen och, vid behov och i samråd med den berörda medlemsstaten, i egenskap av rådgivare delta i övervakningskommitténs arbete.

*Artikel 13***Politisk dialog**

1. För att underlätta utarbetandet av de nationella programmen ska varje medlemsstat och kommissionen föra en dialog på högre tjänstemannanivå, med beaktande av de relevanta vägledande tidsramar som fastställs i artikel 14. Dialogen ska fokusera på de övergripande resultat som ska uppnås genom de nationella programmen för att möta medlemsstaternas behov och prioriteringar på de insatsområden som omfattas av de särskilda förordningarna, med hänsyn till utgångsläget i den berörda medlemsstaten och målen för de särskilda förordningarna. Dialogen ska även innebära ett tillfälle till diskussion om unionsåtgärder. Resultatet av dialogen ska tjäna som vägledning för utarbetandet och godkännandet av de nationella programmen och ska inbegripa en uppgift om det förväntade datum när medlemsstaten kommer att lägga fram de nationella programmen för kommissionen, vilket ska möjliggöra att programmet antas i tid. Det resultatet ska fastställas i ett godkänt protokoll.
2. När det gäller åtgärder som ska genomföras i och avseende tredjeländer, ska sådana åtgärder inte vara direkt utvecklingsinriktade, och den politiska dialogen ska eftersträva fullständig samstämmighet med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik vad gäller det land eller den region som berörs.
3. Efter avslutandet av de politiska dialogerna ska kommissionen underrätta Europaparlamentet om det övergripande resultatet.
4. Om en medlemsstat och kommissionen bedömer det vara lämpligt får den politiska dialogen vid behov upprepas efter den halvtidsöversyn som avses i artikel 15, i syfte att genomföra en ny granskning av medlemsstatens behov och unionens prioriteringar.

*Artikel 14***Utarbetande och godkännande av nationella program**

1. Varje medlemsstat ska, på grundval av resultatet av den politiska dialogen enligt artikel 13.1, föreslå ett flerårigt nationellt program i enlighet med de särskilda förordningarna.
2. Varje föreslaget nationellt program ska täcka de budgetår som omfattas av perioden 1 januari 2014–31 december 2020, och ska innehålla följande:
 - a) En beskrivning av utgångsläget i medlemsstaten tillsammans med nödvändig information om de faktiska omständigheterna för att på ett korrekt sätt bedöma behovet.
 - b) En analys av de behov som föreligger i medlemsstaten och de nationella mål som utformats för att tillmötesgå dessa behov under den period som programmet omfattar.
 - c) En lämplig strategi för att kartlägga vilka mål som ska eftersträvas med stödet från unionens budget, med målsättningar för hur de ska nås, en vägledande tidsplan och exempel på planerade åtgärder för att nå dessa mål.
 - d) En beskrivning av hur målen för de särskilda förordningarna behandlas.
 - e) Mekanismer som säkerställer samordning mellan de instrument som införs genom de särskilda förordningarna och de som införs genom andra unionsinstrument och nationella instrument.
 - f) Information om den övervaknings- och utvärderingsram som ska införas och om de indikatorer som ska användas för att mäta vilka framsteg som gjorts när det gäller att nå de eftersträlvade målen jämfört med utgångsläget i medlemsstaten.
 - g) Genomförandebestämmelserna för det nationella programmet, med uppgift om de behöriga myndigheterna, och en sammanfattande beskrivning av det planerade förvaltnings- och kontrollsystemet.
 - h) En sammanfattande beskrivning av den metod som valts för att genomföra partnerskapsprincipen enligt artikel 12.
 - i) Ett utkast till finansieringsplan som ska vara preliminärt indelad efter varje budgetår som perioden omfattar, inbegripet uppgifter om utgifter för tekniskt bistånd.
 - j) De mekanismer och metoder som ska användas för att ge publicitet åt det nationella programmet.
3. Medlemsstaterna ska översända de föreslagna nationella programmen till kommissionen inom tre månader efter avslutandet av den politiska dialogen enligt artikel 13.
4. Kommissionen ska genom genomförandakter anta en mall efter vilken de nationella programmen ska utarbetas. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.
5. Innan kommissionen godkänner ett föreslaget nationellt program ska den undersöka
 - a) om programmet är förenligt med målen i de särskilda förordningarna och resultatet av den politiska dialog som avses i artikel 13.1,
 - b) fördelningen av unionens finansiering mellan målen mot bakgrund av kraven i de särskilda förordningarna och, i förekommande fall, motiveringen till eventuella avvikelser från den minsta andel som anges i de särskilda förordningarna,
 - c) om målen, indikatorerna, tidsplanerna och exemplen på åtgärder i det föreslagna nationella programmet är relevanta mot bakgrund av den strategi som medlemsstaterna föreslår,
 - d) om de genomförandebestämmelser som avses i punkt 2 g är relevanta mot bakgrund av de åtgärder som planeras,
 - e) om det föreslagna programmet är förenligt med unionsrätten,

- f) om det är fråga om stöd som kompletterar stöd från andra unionsfonder, inklusive Europeiska socialfonden,
- g) om det råder överensstämmelse med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik avseende landet eller regionen i fråga, såvida det rör sig om mål och exempel på åtgärder i eller avseende tredjeländer inom ramen för en särskild förordning.

6. Kommissionen ska framföra sina synpunkter inom tre månader efter det att det föreslagna nationella programmet lämnats in. Om kommissionen anser att ett förslag till nationellt program är oförenligt med målen för den särskilda förordningen, med tanke på den nationella strategin eller att den unionsfinansiering som ska anslås för dessa mål är otillräcklig eller att programmet är oförenligt med unionsrätten, ska den uppmana den berörda medlemsstaten att lämna alla ytterligare upplysningar som behövs och, i förekommande fall, att ändra förslaget till nationellt program.

7. Kommissionen ska godkänna varje nationellt program inom sex månader efter det att det formellt getts in av medlemsstaten, under förutsättning att kommissionens synpunkter beaktats på ett lämpligt sätt.

8. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 7 ska kommissionen underrätta Europaparlamentet om det övergripande resultatet av tillämpningen av punkterna 5 och 6, inbegripet om uppfyllandet av eller avvikelser från den lägsta procentsats som fastställts per mål i de aktuella särskilda förordningarna.

9. Mot bakgrund av nya eller oförutsedda omständigheter får ett godkänt nationellt program på kommissionens eller den berörda medlemsstatens initiativ granskas på nytt och om nödvändigt ändras för resten av programperioden.

Artikel 15

Halvtidsöversyn

1. Kommissionen och varje medlemsstat ska granska situationen på nytt 2018 mot bakgrund av de preliminära utvärderingsrapporter som medlemsstaterna lämnat in i enlighet med artikel 57.1 a och mot bakgrund av utvecklingen på unionens olika politikområden och i den berörda medlemsstaten.
2. På grundval av den granskning som avses i punkt 1 och mot bakgrund av dess resultat får de nationella programmen ändras.
3. Bestämmelserna i artikel 14 om utarbetande och godkännande av nationella program ska i tillämpliga delar även gälla utarbetande och godkännande av de nationella program som setts över.
4. Efter avslutad halvtidsöversyn och som en del av den preliminära utvärdering som avses i artikel 57.2 a ska kommissionen rapportera om halvtidsöversynen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Artikel 16

Finansieringsstruktur

1. Det ekonomiska stödet inom de nationella programmen ska ges i form av bidrag.
2. De åtgärder som stöds inom ramen för de nationella programmen ska medfinansieras från offentliga eller privata källor, ska genomföras utan vinstsyfte och får inte finansieras från andra källor i unionens budget.
3. Bidraget från unionens budget får inte överstiga 75 % av de totala stödberättigande utgifterna för ett projekt.
4. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % om det rör sig om särskilda åtgärder eller strategiska prioriteringar som definieras i de särskilda förordningarna.
5. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % i vederbörligen motiverade undantagsfall, till exempel om projektet till följd av ekonomiskt tryck på den nationella budgeten annars inte skulle genomföras och målen för det nationella programmet inte skulle nås.
6. Bidraget från unionens budget till tekniskt bistånd på medlemsstaternas initiativ får uppgå till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna.

*Artikel 17***Allmänna principer för stödberättigande**

1. Huruvida utgifter är stödberättigande ska fastställas utifrån nationella bestämmelser, utom när särskilda bestämmelser har fastställts i denna förordning eller de särskilda förordningarna.
2. I enlighet med de särskilda förordningarna måste utgifter för att vara stödberättigande uppfylla följande krav:
 - a) De ska omfattas av de särskilda förordningarna och målen för dessa.
 - b) De ska vara nödvändiga för genomförandet av de verksamheter som det berörda projektet omfattar.
 - c) De ska vara skäliga och följa principerna för sund ekonomisk förvaltning, särskilt i fråga om prisvärdhet och kostnadseffektivitet.
3. Utgifterna ska berättiga till stöd enligt de särskilda förordningarna om
 - a) stödmottagaren har ådragit sig dem mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2022, och
 - b) de faktiskt har betalats ut av den utsedda ansvariga myndigheten mellan den 1 januari 2014 och den 30 juni 2023.
4. Genom undantag från punkt 3 ska betalningar av utgifter som skett under 2014 också vara stödberättigande om de har betalats av den ansvariga myndigheten innan den formellt utsetts i enlighet med artikel 26, under förutsättning att de förvaltnings- och kontrollsystem som tillämpades före det formella utseendet huvudsakligen är desamma som efter det formella utseendet av den ansvariga myndigheten.
5. Utgifter som omfattas av betalningsansökningar från stödmottagaren till den ansvariga myndigheten ska styrkas med fakturor eller bokföringsunderlag med likvärdigt bevisvärde, utom i fråga om stödformer enligt artikel 18.1 b, c och d. När det gäller sådana stödformer ska, genom undantag från punkt 3 i den här artikeln, de belopp som omfattas av betalningsansökan vara den kostnad som den ansvariga myndigheten ersätter stödmottagaren för.
6. Nettoinkomst som direkt genererats av ett projekt medan det pågår och som inte tagits med i beräkningen vid godkännandet av projektet ska dras av från de stödberättigande utgifterna för projektet senast i den ansökan om slutbetalning som lämnas in av stödmottagaren.

*Artikel 18***Stödberättigande utgifter**

1. Stödberättigande utgifter får ersättas på följande sätt:
 - a) Återbetalning av stödberättigande kostnader som mottagaren faktiskt ådragit sig och betalat, tillsammans med avskrivningar, där så är tillämpligt.
 - b) Standardiserade skalor av enhetskostnader.
 - c) Schablonbelopp.
 - d) Finansiering till schablonsats som bestäms genom tillämpning av en procentsats på en eller flera definierade kostnadskategorier.
2. De valmöjligheter som avses i punkt 1 får kombineras om var och en omfattar olika kostnadskategorier, eller om de används för olika projekt som ingår i en åtgärd eller för på varandra följande etapper i en åtgärd.
3. Om ett projekt genomförs enbart genom offentlig upphandling av arbete, varor eller tjänster ska endast punkt 1 a gälla. Om den offentliga upphandlingen inom ett projekt är begränsad till vissa kostnadskategorier får alla valmöjligheter som avses i punkt 1 tillämpas.
4. De belopp som anges i punkt 1 b, c och d ska fastställas på ett av följande sätt:
 - a) En rättvis och kontrollerbar beräkningsmetod baserad på
 - i) statistiska uppgifter eller annan objektiv information,

- ii) kontrollerade äldre uppgifter för enskilda stödmottagare, eller
 - iii) tillämpning av normala rutiner för kostnadsredovisning för enskilda stödmottagare.
- b) I enlighet med bestämmelserna för tillämpning av motsvarande standardiserade skala för enhetskostnader, schablonbelopp och schablonsatser som tillämpas i unionens program för liknande typer av projekt och stödmottagare.
- c) I enlighet med bestämmelserna för tillämpning av motsvarande standardiserade skala för enhetskostnader, schablonbelopp och schablonsatser som tillämpas inom bidragssystem som finansieras helt och hållet av den berörda medlemsstaten för liknande typer av projekt och stödmottagare.
5. I det dokument där stödvillkoren för varje projekt anges ska det föreskrivas vilken metod som ska tillämpas för att fastställa kostnaderna för projektet och villkoren för utbetalningen av bidraget.
6. Om genomförandet av ett projekt ger upphov till indirekta kostnader får de beräknas med en schablonsats på något av följande sätt:
- a) En schablonsats på upp till 25 % av stödberättigande direkta kostnader, under förutsättning att satsen beräknas på grundval av en rättvis och kontrollerbar beräkningsmetod eller en metod som tillämpas inom bidragssystem som finansieras helt och hållet av den berörda medlemsstaten för liknande typer av projekt och stödmottagare.
 - b) En schablonsats på upp till 15 % av stödberättigande direkta personalkostnader utan något krav på att den berörda medlemsstaten ska göra en beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen.
 - c) En schablonsats på stödberättigande direkta kostnader baserad på befintliga metoder och motsvarande satser, som tillämpas i unionens program för liknande typer av projekt och stödmottagare.
7. För att fastställa personalkostnader för genomförandet av ett projekt får den tillämpliga timsatsen beräknas genom att de senaste dokumenterade årliga bruttopersonalkostnaderna divideras med 1 720 timmar.
8. Utöver de metoder som föreskrivs i punkt 4 får de belopp som avses i punkt 1 b, c och d fastställas från fall till fall, om bidraget från unionens budget inte överstiger 100 000 EUR, på grundval av ett budgetförslag som förhandsgodkänts av den ansvariga myndigheten.
9. Avskrivningskostnader får anses stödberättigande om följande villkor är uppfyllda:
- a) Det nationella programmet regler för stödberättigande tillåter det.
 - b) Utgiftsbeloppet har vederbörligen styrkts genom verifikationer med bevisvärde likvärdigt med fakturor för stödberättigande kostnader, när de återbetalas i den form som anges i punkt 1 a.
 - c) Kostnaderna hänför sig enbart till den period under vilken stöd beviljas för projektet.
 - d) Stöd från unionens budget har inte bidragit till att de avskrivna tillgångarna har kunnat förvärvas.
10. Vid tillämpning av punkt 8 i den här artikeln, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 43, får medlemsstater som inte har euron som valuta, använda den fasta omräkningskurs för euron som fastställts det datum då projektet godkändes eller projektavtalet undertecknades, på grundval av den månatliga valutakurs för bokföring som kommissionen publicerar elektroniskt. Den fasta omräkningskursen för euron ska inte ändras under projektets löptid.

Artikel 19

Ej stödberättigande utgifter

Följande kostnader ska inte berättiga till ett bidrag från unionens budget enligt de särskilda förordningarna:

- a) Skuldräntor.
- b) Köp av obebyggd mark.

- c) Köp av bebyggd mark om den behövs för att projektet ska kunna genomföras, i fråga om det belopp som överstiger 10 % av de totala stödberättigande utgifterna för det berörda projektet.
- d) Mervärdesskatt utom sådan som inte kan återbetalas enligt nationell rätt i fråga om mervärdesskatt.

Artikel 20

Tekniskt bistånd på medlemsstaternas initiativ

1. Genom de särskilda förordningarna får för varje nationellt program, på initiativ från en medlemsstat, stöd ges till åtgärder för förberedelser, förvaltning, övervakning, utvärdering, information och kommunikation, skapande av nätverk, kontroll och revision samt åtgärder som ska stärka den administrativa kapaciteten för tillämpningen av denna förordning och de särskilda förordningarna.
2. De åtgärder som avses i punkt 1 får omfatta följande:
 - a) Utgifter i samband med förberedelser, urval, bedömning, förvaltning och övervakning av program, åtgärder eller projekt.
 - b) Utgifter för revision och kontroll på plats av åtgärder eller projekt.
 - c) Utgifter för utvärderingar av program, åtgärder eller projekt.
 - d) Utgifter för information, spridning och insyn i samband med program, åtgärder eller projekt, inbegripet utgifter som följer av tillämpningen av artikel 53 och utgifter för informationskampanjer och kampanjer för att öka medvetenheten om programmets syfte som organiseras bland annat på lokal nivå.
 - e) Utgifter för förvärv, installation och underhåll av datoriserade system för förvaltning, övervakning och utvärdering av denna förordning och de särskilda förordningarna.
 - f) Utgifter för möten i övervakningskommittéerna och underkommittéerna som gäller genomförandet av åtgärderna, inbegripet kostnader för experter och andra deltagare i dessa kommittéer, även deltagare från tredjeländer, om deras närvaro är nödvändig för att program, åtgärder eller projekt ska kunna genomföras på ett effektivt sätt.
 - g) Utgifter för att öka den administrativa kapaciteten för genomförandet av denna förordning och de särskilda förordningarna.
3. Medlemsstaterna får använda anslagen till stöd för åtgärder för att minska den administrativa bördan för stödmottagarna och de behöriga myndigheter som avses i artikel 25, inklusive system för elektroniskt datautbyte, och åtgärder för att öka kapaciteten hos medlemsstaternas myndigheter och stödmottagarna när det gäller att förvalta och använda det stöd som de särskilda förordningarna tillåter.
4. Åtgärderna får även avse de tidigare och de senare budgetramarna.
5. Om en eller flera behöriga myndigheter är gemensamma för fler än ett av de nationella programmen, får anslagen för utgifter för tekniskt bistånd i vart och ett av de berörda programmen sammanföras, antingen helt eller delvis.

AVSNITT 2

Förvaltning och kontroll

Artikel 21

Allmänna principer för förvaltnings- och kontrollsystem

För genomförandet av sitt nationella program ska varje medlemsstat inrätta förvaltnings- och kontrollsystem som ska sörja för

- a) en beskrivning av de funktioner varje myndighet som deltar i förvaltningen och kontrollen har och fördelningen av funktioner inom varje myndighet,
- b) överensstämmelse med principen om åtskillnad av funktioner mellan och inom sådana myndigheter,

- c) förfaranden för att säkerställa att de deklarerade utgifterna är korrekta,
- d) datoriserade system för redovisning, lagring och överföring av ekonomiska uppgifter samt uppgifter om indikatorer för övervakning och rapportering,
- e) system för rapportering och övervakning i de fall där den ansvariga myndigheten överlämnar verkställandet av uppgifterna till ett annat organ,
- f) rutiner för revision av hur förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar,
- g) system och förfaranden för att säkerställa en tillräcklig verifieringskedja,
- h) förebyggande, upptäckt och korrigerande av oegentligheter, inklusive bedrägeri, och återkrävande av felaktigt utbetalda stödbelopp, tillsammans med eventuell ränta vid sen betalning.

Artikel 22

Ansvar vid delad förvaltning

I enlighet med principen om delad förvaltning ska medlemsstaterna och kommissionen ansvara för förvaltningen och kontrollen av de nationella programmen i enlighet med sitt respektive ansvar enligt denna förordning och de särskilda förordningarna.

Artikel 23

Stödmottagarnas ansvar

Stödmottagarna ska fullt ut samarbeta med kommissionen och de behöriga myndigheterna när de utför sina uppgifter med avseende på denna förordning och de särskilda förordningarna.

Artikel 24

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna ska fullgöra de skyldigheter när det gäller förvaltning, kontroll och revision och åta sig det ansvar som följer därav som fastställs i bestämmelserna om delad förvaltning i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att förvaltnings- och kontrollsystem för nationella program har inrättats i enlighet med denna förordning och att dessa system fungerar effektivt.
3. Medlemsstaterna ska tilldela varje behörig myndighet tillräckliga resurser så att den kan utföra sina uppgifter under hela programperioden.
4. Medlemsstaterna ska fastställa transparenta regler och förfaranden för valet och genomförandet av projekt i enlighet med denna förordning och de särskilda förordningarna.
5. Allt officiellt informationsutbyte mellan medlemsstaten och kommissionen ska ske via ett elektroniskt system för datautbyte. Kommissionen ska genom genomförandakter fastställa de villkor som detta elektroniska system för datautbyte ska uppfylla. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

Artikel 25

Behöriga myndigheter

1. Med avseende på tillämpningen av denna förordning och de särskilda förordningarna ska de behöriga myndigheterna vara följande:
 - a) En ansvarig myndighet: ett offentligrättsligt organ i den berörda medlemsstaten, som ska vara det utsedda organet i den mening som avses i artikel 59.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och som ensamt ska ansvara för korrekt förvaltning och kontroll av det nationella programmet och sköta all kommunikation med kommissionen.

- b) En revisionsmyndighet: En nationell myndighet eller ett nationellt offentligt organ som är funktionellt oberoende av den ansvariga myndigheten och som ska ansvara för att årligen ta fram det utlåtande som avses i artikel 59.5 andra stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- c) I tillämpliga fall, en eller flera delegerade myndigheter: ett offentligt eller privat organ som utför vissa av den ansvariga myndighetens uppgifter under den ansvariga myndighetens ansvar.
2. Varje medlemsstat ska fastställa regler för förbindelserna mellan de myndigheter som avses i punkt 1 och deras förbindelser med kommissionen.

Artikel 26

Utseende av ansvariga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om det formella utseendet, i enlighet med artikel 59.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, på ministernivå av de ansvariga myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för förvaltning och kontroll av utgifter enligt denna förordning, så snart som möjligt efter godkännandet av det nationella programmet.
2. Det utseende som avses i punkt 1 ska ske med förbehåll för att organet uppfyller de utseendekriterier i fråga om interna förhållanden, kontroller, information och kommunikation samt övervakning som fastställs i eller på grundval av denna förordning.
3. Utseendet av ansvarig myndighet ska grundas på ett utlåtande från ett revisionsorgan, som kan vara revisionsmyndigheten, som ska bedöma om den ansvariga myndigheten uppfyller utseendekriterierna. Detta organ kan vara den oberoende offentliga institution som ansvarar för övervakning, utvärdering och revision av förvaltningen. Revisionsorganet ska fungera oberoende av den ansvariga myndigheten och utföra sitt arbete i enlighet med internationellt godkända revisionsstandarder. I enlighet med artikel 59.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 får medlemsstaterna grunda sitt beslut om vilket organ som ska utses på huruvida förvaltnings- och kontrollsystemen i princip är desamma som de som redan fanns under den tidigare perioden och om de har fungerat effektivt. Om befintliga revisions- och kontrollresultat visar att de utsedda organen inte längre uppfyller utseendekriterierna ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att se till att bristerna i genomförandet av dessa organs uppgifter åtgärdas, inbegripet att dra tillbaka beslutet om att utse dessa organ.
4. För att säkerställa att detta system fungerar väl ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 58 när det gäller följande:
- a) Minimivillkor för utseende av de ansvariga myndigheterna, som ska omfatta interna förhållanden, kontroller, information och kommunikation samt övervakning; dessutom ska kommissionen fastställa regler för förfarandet för beslut om beviljande och tillbakadraganden av utseendet.
- b) Regler för övervakning och förfarandet för att granska utseendet av ansvariga myndigheter.
- c) De ansvariga myndigheternas skyldigheter vad gäller offentliga ingripanden samt innehållet i deras ansvar för förvaltning och kontroll.

Artikel 27

Allmänna principer för den kontroll som de ansvariga myndigheterna utövar

1. För att uppnå en tillräcklig nivå av säkerhet ska de ansvariga myndigheterna genomföra systematisk administrativ kontroll och komplettera en sådan kontroll med kontroller på plats, inbegripet, när så är lämpligt, oanmälda kontroller på plats av de utgifter som har ett samband med de ansökningar om slutbetalning från stödmottagarna som deklarerats i årsräkenskaperna.
2. När det gäller kontroller på plats ska den ansvariga myndigheten göra sitt stickprov på grundval av hela populationen av stödmottagare; stickprovet ska vid behov bestå av en slumpmässig del och en del som grundar sig på riskanalys för att få en representativ felfrekvens och en lägsta tillförlitlighetsnivå, samtidigt som uppmärksamheten riktas mot de mest betydande felen.
3. Den ansvariga myndigheten ska upprätta en kontrollrapport om varje kontroll på plats.

4. Om problem som upptäckts förefaller vara systemrelaterade och därför kan innebära en risk för andra projekt, ska den ansvariga myndigheten se till att ytterligare utredningar – och vid behov även ytterligare kontroller – genomförs för att fastställa vidden av sådana problem samt huruvida felfrekvensen ligger över acceptabel nivå. Den ansvariga myndigheten ska vidta nödvändiga förebyggande och korrigerande åtgärder och meddela dem till kommissionen i den sammanfattning som avses i artikel 59.5 första stycket b i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

5. Kommissionen ska genom genomförandakter anta de regler som krävs för enhetlig tillämpning av denna artikel. Dessa regler kan framför allt gälla

- a) bestämmelser om de administrativa kontroller och kontroller på plats inbegripet oanmälda kontroller på plats som den ansvariga myndigheten ska utföra med avseende på efterlevnad av de skyldigheter, åtaganden och regler för stödberättigande som följer av tillämpningen av denna förordning och de särskilda förordningarna, inbegripet den tidsperiod under vilken styrkande handlingar bör bevaras,
- b) regler om den nivå som kontrollerna på plats minst måste motsvara för att riskerna ska hanteras effektivt, samt villkoren för medlemsstaternas skyldighet att göra fler sådana kontroller, eller göra färre kontroller i det fall medlemsstaten har ett väl fungerande kontrollsystem och godtagbara felfrekvenser,
- c) regler och metoder för rapportering om kontroller som utförts samt resultaten av dessa.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

Artikel 28

Utbetalningar till stödmottagare

De ansvariga myndigheterna ska se till att stödmottagarna får hela det offentliga stödet så snabbt som möjligt och i dess helhet. Inga belopp får dras av eller hållas inne och inga särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt som kan minska beloppen till stödmottagarna får tas ut.

Artikel 29

Revisionsmyndighetens uppgifter

- 1. I syfte att stödja det utlåtande som lämnas enligt artikel 59 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska revisionsmyndigheten se till att förvaltnings- och kontrollsystemen och ett lämpligt urval av de utgifter som ingår i årsräkenskaper, blir föremål för revision. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 58 i den här förordningen med avseende på revisionsmyndigheternas ställning och de villkor som deras revisioner ska uppfylla.
- 2. Om revisionerna genomförs av ett annat organ än revisionsmyndigheten ska denna se till att organet i fråga har den specialexpertis som krävs och åtnjuter ett tillräckligt oberoende när det utför sin verksamhet.
- 3. Revisionsmyndigheten ska se till att revisionsarbetet utförs i enlighet med internationellt godkända revisionsstandarder.

Artikel 30

Samarbete med revisionsmyndigheterna

- 1. Kommissionen ska samarbeta med revisionsmyndigheterna för att samordna deras respektive revisionsplaner och revisionsmetoder, och ska också sörja för att utbyte av resultaten från revisionerna av förvaltnings- och kontrollsystemen sker så snart som möjligt så att kontrollresurserna används på bästa möjliga och proportionella sätt och att onödigt dubbelarbete undviks.
- 2. Kommissionen och revisionsmyndigheterna ska sammanträda regelbundet för att utbyta åsikter om frågor som rör förbättringar av förvaltnings- och kontrollsystemet.

Artikel 31

Kommissionens kontroller och revisioner

- 1. Kommissionen ska utifrån tillgänglig information, inklusive förfarandet för utseende, ansökningen om utbetalning av det årliga saldot enligt artikel 44 samt årliga genomföranderapporter och revisioner som utförts av nationella organ och unionsorgan, bedöma huruvida medlemsstaterna har inrättat förvaltnings- och kontrollsystem som överensstämmer med denna förordning och huruvida dessa system fungerar effektivt under genomförandet av de nationella programmen.

2. Utan att det påverkar de revisioner som utförs av medlemsstaterna, får kommissionstjänstemän eller bemyndigade företrädare för kommissionen utföra revisioner eller kontroller på plats under förutsättning att detta har meddelats minst tolv arbetsdagar i förväg till den behöriga nationella myndigheten, förutom i brådsakande fall. Kommissionen ska respektera proportionalitetsprincipen genom att beakta behovet av att undvika onödigt dubblering av revisioner eller kontroller som utförs av medlemsstaterna, risknivån för unionens budget och behovet av att minimera den administrativa bördan för stödmottagarna. Medlemsstatens tjänstemän eller bemyndigade företrädare får delta i sådana revisioner eller kontroller.

3. Revisionerna och kontrollerna får framför allt omfatta

- a) en granskning av huruvida förvaltnings- och kontrollsystemen i ett nationellt program eller delar av ett sådant fungerar effektivt,
- b) en granskning av huruvida de administrativa rutinerna är förenliga med unionsreglerna,
- c) en granskning av huruvida de styrkande handlingar som krävs föreligger och huruvida de stämmer överens med de åtgärder som stöds genom de nationella programmen,
- d) en granskning av de villkor på vilka åtgärderna har vidtagits och kontrollerats,
- e) en bedömning av huruvida sund ekonomisk förvaltning tillämpas på åtgärderna och/eller på det nationella programmet.

4. Kommissionens tjänstemän eller kommissionens företrädare som i vederbörlig ordning bemyndigats att utföra revisioner eller kontroller på plats, ska få tillgång till all nödvändig dokumentation och alla handlingar och metadata, oavsett på vilket sätt de lagras, som gäller projekt och tekniskt bistånd eller förvaltnings- och kontrollsystem. Medlemsstaterna ska, om kommissionen begär det, tillhandahålla kopior av sådan dokumentation samt sådana handlingar och metadata. De befogenheter som anges i denna punkt ska inte påverka tillämpningen av nationella bestämmelser som reserverar vissa åtgärder för ombud som utses särskilt enligt nationell lagstiftning. Kommissionens tjänstemän och bemyndigade företrädare får bland annat inte delta i hembesök eller formella förhör med personer inom ramen för den nationella lagstiftningen. De ska emellertid ha tillgång till den information som erhålls på detta sätt, utan att de nationella domstolarnas befogenheter påverkas och med fullständig respekt för de berörda rättssubjektens grundläggande rättigheter.

5. På begäran av kommissionen och med den berörda medlemsstatens samtycke ska kompletterande kontroller eller utredningar av de åtgärder som omfattas av denna förordning genomföras av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten. Tjänstemän från kommissionen eller personer som bemyndigats av kommissionen får delta i sådana kontroller. För att förbättra kontrollen får kommissionen, med de berörda medlemsstaternas samtycke, begära att myndigheterna i dessa medlemsstater deltar i vissa kontroller eller utredningar.

6. Kommissionen får kräva att en medlemsstat vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dess förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt eller att utgifterna är korrekta i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna.

AVSNITT 3

Ekonomisk förvaltning

Artikel 32

Budgetåtaganden

1. Unionens budgetåtaganden för varje nationellt program ska göras i årliga delbetalningar under perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

2. Kommissionens beslut om godkännande av ett nationellt program ska utgöra ett finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel 84 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, och när beslutet anmälts till berörd medlemsstat ska det utgöra ett rättsligt åtagande i den mening som avses i den förordningen.

3. För varje nationellt program ska ett budgetåtagande för den första delbetalningen följa på kommissionens godkännande av det nationella programmet.

4. Budgetåtaganden för följande delbetalningar ska göras av kommissionen före den 1 maj varje år, på grundval av det beslut som avses i punkt 2 i den här artikeln, utom när artikel 16 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

*Artikel 33***Gemensamma regler för utbetalningar**

1. Kommissionens utbetalningar av bidraget från unionens budget till det nationella programmet ska göras i enlighet med budgetanslagen och under förutsättning att medel finns tillgängliga. Varje utbetalning ska överföras till det tidigaste öppna budgetåtagandet.
2. Utbetalningarna ska ske i form av inledande förfinansiering, årlig förfinansiering, utbetalningar av det årliga saldot samt utbetalning av slutsaldot.
3. Artikel 90 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska gälla.

*Artikel 34***Ackumulering av inledande förfinansiering och årliga saldön**

1. Summan av utbetalningen av inledande förfinansiering och utbetalningarna av det årliga saldot får inte överstiga 95 % av bidraget från unionens budget för det berörda nationella programmet.
2. När taket på 95 % nåtts får medlemsstaterna fortsätta att överlämna betalningsansökningar till kommissionen.

*Artikel 35***Arrangemang för inledande förfinansiering**

1. När kommissionen har beslutat att godkänna det nationella programmet ska den inom fyra månader betala ut ett inledande förfinansieringsbelopp för hela programplaneringsperioden till den utsedda ansvariga myndigheten. Det inledande förfinansieringsbeloppet ska utgöra 4 % av det totala bidraget från unionens budget för det berörda nationella programmet. Det får uppdelas i två delbetalningar i mån av tillgängliga budgetmedel.
2. Ett årligt förfinansieringsbelopp om 3 % av det totala bidraget från unionens budget ska betalas ut till det berörda nationella programmet före den 1 februari 2015. För åren i perioden 2016–2022 ska det uppgå till 5 % av det totala bidraget från unionens budget till det berörda nationella programmet.
3. Om ett nationellt program godkänns 2015 eller senare ska den inledande förfinansieringen och den årliga förfinansieringen betalas ut senast 60 dagar efter det att det nationella programmet godkänts beroende på tillgängliga resurser.
4. Om det totala bidraget från unionens budget till ett nationellt program ändras ska de inledande såväl som de årliga förfinansieringsbeloppen ses över på motsvarande sätt, vilket ska återspeglas i finansieringsbeslutet.
5. Förfinansieringen ska användas för utbetalningar till stödmottagare som genomför det nationella programmet och för behöriga myndigheter, för utgifter som avser tekniskt bistånd. Den ska omedelbart göras tillgänglig för den ansvariga myndigheten för dessa ändamål.

*Artikel 36***Avräkning av förfinansiering**

1. Det belopp som betalats ut som inledande förfinansiering ska vara helt avräknat i kommissionens räkenskaper i enlighet med artikel 40 senast när programmet avslutas.
2. Det belopp som betalats ut som årlig förfinansiering ska avräknas i kommissionens räkenskaper i enlighet med artikel 39.
3. Hela det belopp som utbetalats som förfinansiering ska återbetalas till kommissionen om ingen betalningsansökan enligt artikel 44 har lämnats in inom 36 månader från och med dagen för kommissionens första delbetalning av det inledande förfinansieringsbeloppet.
4. Räntan på den inledande förfinansieringen ska tillfalla det nationella programmet och avräknas från beloppet för offentliga utgifter i den slutliga betalningsansökan.

*Artikel 37***Interna inkomster avsatta för särskilda ändamål**

1. Följande ska betraktas som interna inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012:

- i) Belopp som i enlighet med artiklarna 45 och 47 i den här förordningen betalas till unionens budget, inklusive ränta på dessa belopp.
- ii) Belopp som efter att program inom ramen för den föregående fleråriga budgetramen avslutats betalas till unions budget, inklusive ränta.

2. De belopp som avses i punkt 1 ska betalas till unionens budget och vid återanvändning i första hand användas till att finansiera utgifter enligt de särskilda förordningarna.

*Artikel 38***Definition av räkenskapsår**

I denna förordning ska räkenskapsåret, enligt artikel 59 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, täcka de utgifter och de inkomster som tas upp i den ansvariga myndighetens räkenskaper under den period som börjar den 16 oktober år "n-1" och löper till den 15 oktober år "n".

*Artikel 39***Utbetalning av årligt saldo**

1. Kommissionen ska betala det årliga saldot på grundval av gällande finansieringsplan, årsräkenskaperna för motsvarande räkenskapsår för det nationella programmet och motsvarande beslut om räkenskapsavslutning.

2. Årsräkenskaperna ska täcka de betalningar som den ansvariga myndigheten har gjort under räkenskapsåret, inbegripet betalningar som avser tekniskt bistånd, och som uppfyller kontrollkraven i artikel 27.

3. I mån av tillgängliga budgetmedel ska det årliga saldot betalas senast sex månader efter det att den information och de handlingar som avses i artiklarna 44.1 och 54 anses godtagbara av kommissionen och de senaste årsräkenskaperna har avslutats.

*Artikel 40***Avslutande av programmet**

1. Medlemsstaterna ska lämna in följande handlingar senast den 31 december 2023:

- a) Den information som krävs för de sista årsräkenskaperna, i enlighet med artikel 44.1.
- b) En begäran om utbetalning av slutsaldot.
- c) Den slutliga genomföranderapporten för det nationella programmet i enlighet med artikel 54.1.

2. De utbetalningar som den ansvariga myndigheten gjort under perioden 16 oktober 2022–30 juni 2023 ska tas med i de sista årsräkenskaperna.

3. När kommissionen har fått de handlingar som förtecknas i punkt 1 ska den betala slutsaldot på grundval av gällande finansiella plan, de senaste årsräkenskaperna och motsvarande beslut om räkenskapsavslutning.

4. I mån av tillgängliga budgetmedel ska slutsaldot betalas ut senast tre månader efter räkenskapsavslutningen för det sista budgetåret eller en månad efter godtagandet av den slutliga genomföranderapporten, beroende på vilken dag som infaller sist. De belopp som det fortfarande finns åtaganden för när slutbetalningen har gjorts ska kommissionen, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 52, återta inom sex månader.

*Artikel 41***Avbrott i betalningsfristen**

1. Den betalningsfrist som börjar löpa när en ansökan om utbetalning ges in får avbrytas av den delegerade utanordnaren, i den mening som avses i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, i högst sex månader om minst ett av följande villkor uppfylls:

- a) Om det enligt uppgifter från ett revisionsorgan på nationell nivå eller unionsnivå finns tydliga indikationer på en allvarlig brist i förvaltnings- och kontrollsystemen.
- b) Om den delegerade utanordnaren måste genomföra ytterligare kontroller efter att ha tagit del av uppgifter som tyder på att utgifter i en betalningsansökan står i samband med en oegentlighet med allvarliga ekonomiska följder.
- c) Om en eller flera av de handlingar som krävs enligt artikel 44.1 inte har lämnats in.

Medlemsstaten får samtycka till en förlängning av avbrottsperioden med ytterligare tre månader.

2. Den bemyndigade utanordnaren ska begränsa avbrottet till att gälla den del av utgifterna som omfattas av den betalningsansökan som berörs av omständigheter som avses i punkt 1 första stycket, såvida det inte är omöjligt att identifiera den del av utgifterna som påverkas. Den delegerade utanordnaren ska omedelbart skriftligen informera medlemsstaten och den ansvariga myndigheten om anledningen till avbrottet och be dem att åtgärda situationen. Den delegerade utanordnaren ska låta avbrottet upphöra så snart nödvändiga åtgärder har vidtagits.

*Artikel 42***Uppskjutande av betalningar**

1. Kommissionen får helt eller delvis skjuta upp betalningen av det årliga saldot

- a) om det finns allvarliga brister i hur det nationella programmets förvaltnings- och kontrollsystem fungerar, vilket har inneburit en risk för unionens stöd till det nationella programmet, men utan att några korrigerande åtgärder har vidtagits, eller
- b) om utgifterna i årsräkenskaperna är kopplade till en oegentlighet med allvarliga ekonomiska följder som inte rättats till, eller
- c) om medlemsstaten inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att åtgärda den situation som har föranlett ett avbrott i enlighet med artikel 41.

2. Kommissionen får besluta att helt eller delvis skjuta upp utbetalningen av det årliga saldot efter att ha gett den berörda medlemsstaten möjlighet att inkomma med sina synpunkter.

3. Kommissionen ska häva uppskjutandet av utbetalningen av hela eller delar av det årliga saldot om den berörda medlemsstaten har vidtagit de åtgärder som krävs för detta.

*Artikel 43***Användning av euro**

1. Belopp i de nationella program som medlemsstaterna lämnat in, prognoser över utgifter, utgiftsdeklarationer, ansökningar om utbetalningar, årsräkenskaper samt utgifter som nämns i de årliga och slutliga genomföranderapporterna ska anges i euro.

2. De medlemsstater som inte har euron som valuta på dagen för ansökan om utbetalning ska räkna om utgiftsbeloppen i den nationella valutan till euro. Beloppet ska räknas om till euro med hjälp av kommissionens månatliga valutakurs för bokföring för den månad under vilken utgifterna bokfördes i räkenskaperna för den ansvariga myndigheten för det berörda nationella programmet. Växelkursen ska offentliggöras elektroniskt av kommissionen varje månad.

3. Om euron blir valuta i en medlemsstat ska det omräkningsförfarande som anges i punkt 2 fortsätta att gälla för alla utgifter som den ansvariga myndigheten bokfört i räkenskaperna före den dag då den fasta omräkningskursen mellan den nationella valutan och euron trädde i kraft.

AVSNITT 4

Avslutande av räkenskaper och finansiella korrigeringar

Artikel 44

Ansökan om utbetalning av det årliga saldot

1. Senast den 15 februari året efter räkenskapsåret ska varje medlemsstat till kommissionen inge de handlingar och uppgifter som krävs enligt artikel 59.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. De inlämnade handlingarna ska fungera som ansökan om utbetalning av det årliga saldot. Tidsfristen den 15 februari får i undantagsfall förlängas av kommissionen till senast den 1 mars efter underrättelse från den berörda medlemsstaten. Medlemsstaterna får offentliggöra denna information på lämplig nivå.

2. Kommissionen får uppmana en medlemsstat att lämna ytterligare uppgifter för det årliga avslutandet av räkenskaperna. Om en medlemsstat inte tillhandahåller de begärda uppgifterna inom den tidsfrist som kommissionen angett, får kommissionen fatta beslut om avslutande av räkenskaperna utifrån de uppgifter den har tillgång till.

3. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de mallar enligt vilka de handlingar som avses i punkt 1 ska upprättas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 59.2.

Artikel 45

Årligt avslutande av räkenskaperna

1. Senast den 31 maj det år som följer på det berörda budgetåret ska kommissionen besluta om avslutande av årsräkenskaperna för varje nationellt program. Beslutet om avslutande av räkenskaperna ska gälla de inlämnade årsräkenskapernas fullständighet, exakthet och sanningsenlighet och ska inte påverka senare finansiella korrigeringar.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter ange arrangemangen för genomförandet av det årliga avslutandet av räkenskaperna vad gäller de åtgärder som ska vidtas i samband med antagandet av beslutet och dess genomförande, inklusive för utbyte av information mellan kommissionen och medlemsstaterna och de tidsfrister som ska iakttas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

Artikel 46

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

Medlemsstaterna ska göra de finansiella korrigeringar som krävs i samband med att enskilda eller systembetingade oegentligheter upptäcks inom ramen för de nationella programmen. Finansiella korrigeringar innebär att det berörda bidraget från unionsbudgeten ställs in helt eller delvis. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till oegentligheternas art och allvar och till den ekonomiska förlusten för unionens budget och göra en proportionell korrigering. Belopp som annullerats och återkrävda belopp samt räntorna på dessa belopp ska återföras till det berörda nationella programmet, utom de belopp som beror på oegentligheter som konstateras av revisionsrätten och kommissionens avdelningar, inklusive Olaf. När det nationella programmet har avslutats ska den berörda medlemsstaten återbetala de återkrävda beloppen till unionens budget.

Artikel 47

Kommissionens kontroll av överensstämmelse och finansiella korrigeringar

1. I syfte att från unionens finansiering utesluta utgifter som strider mot tillämplig rätt, även i samband med sådana brister i den berörda medlemsstatens förvaltnings- och kontrollsystem som kommissionen eller revisionsrätten upptäckt, ska kommissionen göra finansiella korrigeringar genom att helt eller delvis annullera unionens bidrag till ett nationellt program och genom återkrav från medlemsstaten.

2. Överträdelse av tillämplig rätt ska leda till finansiella korrigeringar bara med avseende på utgifter som har deklarerats för kommissionen och när ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Överträdelsen har påverkat urvalet av ett projekt inom ramen för det nationella programmet, eller, om det på grund av överträdelsens karaktär inte är möjligt att fastställa denna påverkan, det föreligger en underbyggd risk att överträdelsen har haft sådan påverkan.
- b) Överträdelsen har påverkat de utgifter som deklarerats för återbetalning ur unionens budget eller, om det på grund av överträdelsens karaktär inte är möjligt att kvantifiera dess ekonomiska verkningar, det föreligger en underbyggd risk att överträdelsen har haft sådan påverkan.

3. När kommissionen beslutar om en finansiell korrigering enligt punkt 1 ska den respektera proportionalitetsprincipen genom att ta hänsyn till av vilken art och hur allvarlig överträdelsen av tillämplig rätt är, och dess ekonomiska följder för unionens budget.

4. Innan något beslut fattas om att vägra finansiering ska slutsatserna från kommissionens kontroller och den berörda medlemsstatens svar överlämnas skriftligen, varefter de båda parterna ska söka nå en överenskommelse om vilka åtgärder som ska vidtas.

5. Finansiering får inte vägras på grund av

- a) utgifter som belastat den ansvariga myndigheten mer än 36 månader innan kommissionen skriftligen underrättar medlemsstaten om sina slutsatser,
- b) utgifter för fleråriga åtgärder inom ramen för de nationella programmen, om stödmottagarens senaste skyldighet började gälla mer än 36 månader innan kommissionen skriftligen underrättar medlemsstaten om sina slutsatser,
- c) utgifter för andra åtgärder inom ramen för nationella program än de som avses i led b, för vilka den ansvariga myndighetens utbetalning eller, i förekommande fall, slutbetalning sker mer än 36 månader innan kommissionen skriftligen underrättar medlemsstaten om sina slutsatser.

6. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa arrangemangen för genomförandet av kontroll av överensstämmelse när det gäller åtgärder som ska vidtas i samband med antagandet av beslutet och dess genomförande, inklusive informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna och de tidsfrister som ska iakttas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

Artikel 48

Medlemsstaternas skyldigheter

En finansiell korrigering som görs av kommissionen ska inte påverka medlemsstatens skyldighet att återkräva medel enligt artikel 21 h i denna förordning och att återkräva statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget och artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Artikel 49

Återbetalning

1. Återbetalningar till unionens budget ska göras före den förfallodag som anges i betalningskravet, som ska vara utformat i enlighet med artikel 80 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Förfallodagen ska vara den sista dagen i den andra månaden efter det att betalningskravet utfärdades.

2. Varje försening av en återbetalning ska leda till att dröjsmålsränta tas ut från och med förfallodagen till och med den dag då betalning sker. Räntesatsen ska vara en och en halv procentenhet högre än den ränta som Europeiska centralbanken tillämpar för sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner den första arbetsdagen i den månad då förfallodagen inträffar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

AVSNITT 5

Tillbakadragande av åtaganden

Artikel 50

Principer

1. Belopp inom de nationella programmen som omfattas av ett åtagande men som inte blir föremål för förfinansiering och årlig förfinansiering enligt artikel 35 eller betalningsansökningar enligt artikel 44 senast den 31 december det andra året efter året för budgetåtagandet ska dras tillbaka. Kommissionen ska beräkna det belopp som ska dras tillbaka genom att till varje budgetåtagande för åren 2015–2020 lägga en sjättedel av det årliga budgetåtagande som hänför sig till det totala årliga bidraget för 2014.
2. Med avvikelse från punkt 1 ska tidsfristerna för tillbakadragande inte tillämpas på det årliga budgetåtagande som hänför sig till det totala årliga bidraget för 2014.
3. Om det första årliga budgetåtagandet hänför sig till det totala årliga bidraget för 2015 ska, med avvikelse från punkt 1, tidsfristerna för tillbakadragande inte tillämpas på det årliga budgetåtagande som hänför sig till det totala årliga bidraget för 2015. I sådana fall ska kommissionen beräkna beloppet enligt punkt 1 genom att till varje budgetåtagande för åren 2016–2020 lägga en femtedel av det årliga budgetåtagande som hänför sig till det totala årliga bidraget för 2015.
4. Åtaganden för periodens sista år ska dras tillbaka i enlighet med reglerna för avslutande av programmen.
5. Om åtaganden ännu är öppna den sista dagen då utgifter är stödberättigande enligt de frister som anges i artikel 17.3, och den ansvariga myndigheten inte har gjort någon ansökan om utbetalning för dem inom sex månader efter den dagen, ska dessa automatiskt dras tillbaka.

Artikel 51

Undantag från reglerna om tillbakadragande av åtaganden

1. Det belopp som ska dras tillbaka ska minskas med de belopp som den ansvariga myndigheten inte har kunnat deklarera till kommissionen på grund av att
 - a) åtgärderna har skjutits upp genom ett rättsligt förfarande eller ett administrativt överklagande med uppskjutande verkan, eller
 - b) force majeure allvarligt har påverkat genomförandet av hela eller delar av det nationella programmet. De ansvariga myndigheter som åberopar force majeure ska påvisa dess direkta följder för genomförandet av hela eller delar av det nationella programmet.

Det går att begära minskning en gång om uppskjutandet eller force majeure varade upp till ett år. Om uppskjutandet eller force majeure varade upp till ett år får minskningen begäras flera gånger, motsvarande hur länge force majeure varat eller antalet år mellan den dag då åtgärden sköts upp genom ett rättsligt eller administrativt beslut och dagen för ett slutligt rättsligt eller administrativt beslut.

2. Medlemsstaten ska senast den 31 januari skicka information till kommissionen om de undantag som avses i punkt 1, i syfte att beloppet ska deklarerats senast vid utgången av föregående år.
3. Den del av budgetåtagandena för vilken en betalningsansökan har gjorts men där utbetalningen minskats eller skjutits upp av kommissionen den 31 december år $n + 2$ ska inte beaktas vid beräkningen av automatiskt tillbakadragande.

Artikel 52

Förfarande

1. När det finns risk för att åtagandena måste dras tillbaka enligt artikel 50 ska kommissionen underrätta medlemsstaterna så snart som möjligt.

2. På grundval av de uppgifter som kommissionen har till sitt förfogande den 31 januari ska den underrätta den ansvariga myndigheten om hur stort belopp som kommer att dras tillbaka mot bakgrund av de uppgifter den har tillgång till.
3. Den berörda medlemsstaten ska ha två månader på sig för att godkänna det belopp som ska dras tillbaka eller för att lämna synpunkter.
4. Kommissionen ska automatiskt dra tillbaka beloppet senast nio månader efter den sista tidsfrist som följer av tillämpningen av punkterna 1–3.
5. Om belopp dras tillbaka automatiskt ska bidraget från unionens budget till det berörda nationella programmet reduceras för året i fråga med det automatiskt tillbakadragna beloppet. Unionens bidrag i finansieringsplanen ska minskas proportionellt, såvida inte medlemsstaten lägger fram en finansieringsplan som varit föremål för översyn.

KAPITEL V

INFORMATION, KOMMUNIKATION, ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH RAPPORTERING

Artikel 53

Information och publicitet

1. Medlemsstaterna och de ansvariga myndigheterna ska ansvara för
 - a) en webbplats eller en webbportal med information om och tillgång till alla nationella program i den medlemsstaten,
 - b) informationen till potentiella stödmottagare om vilka finansieringsmöjligheter som finns inom ramen för de nationella programmen,
 - c) publicitet med inriktning på unionsmedborgarna om den roll som de särskilda förordningarna spelar och om vilka resultat som uppnåtts, genom informations- och kommunikationsåtgärder som belyser resultaten och effekterna av de nationella programmen.
2. För att garantera insyn i genomförandet av de nationella programmen ska medlemsstaterna upprätthålla en förteckning över de understödda åtgärderna inom varje nationellt program, som ska finnas tillgänglig via webbsidan eller webbportalen. Förteckningen över åtgärderna ska innehålla uppdaterad information om de slutliga stödmottagarna, namnen på projekten och hur mycket de tilldelas i form av unionsfinansiering.
3. I regel ska informationen offentliggöras förutom när den är skyddad på grund av sin konfidentiella natur, i synnerhet avseende säkerhet, allmän ordning, brottsutredningar och skydd av personuppgifter.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 för att föreskriva regler om de informations- och offentlighetsåtgärder som riktar sig till allmänheten samt informationsåtgärder för stödmottagare.
5. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de tekniska kraven för informations- och offentlighetsåtgärderna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

Artikel 54

Genomföranderapporter

1. Senast den 31 mars 2016 och senast den 31 mars varje år därefter till och med 2022 ska den ansvariga myndigheten till kommissionen lämna in en årlig rapport om genomförandet av varje nationellt program under det föregående budgetåret och får offentliggöra denna information på lämplig nivå. Den rapport som lämnas in 2016 ska omfatta budgetåren 2014 och 2015. Medlemsstaterna ska lämna in en slutlig rapport om genomförandet av de nationella programmen senast den 31 december 2023.
2. De årliga genomföranderapporterna ska innehålla uppgifter om
 - a) genomförandet av det nationella programmet i förhållande till de ekonomiska uppgifterna och till indikatorerna,
 - b) eventuella frågor av betydelse som påverkar det nationella programmets resultat.

3. Mot bakgrund av den halvtidsöversyn som avses i artikel 15 ska i den årliga rapport om genomförandet som lämnas in 2017 följande anges och bedömas:

- a) Den information som avses punkt 2.
- b) Framstegen med att nå de eftersträlvade målen i det nationella programmet med hjälp av bidraget från unionens budget.
- c) Det sätt på vilket de enligt artikel 12 relevanta parterna deltar i programmet.

4. Den årliga genomföranderapport som ska lämnas in 2020 och den slutliga genomföranderapporten ska, utöver de uppgifter och den bedömning som avses i punkt 2, innehålla uppgifter om och en bedömning av de framsteg som gjorts i förhållande till det nationella programmet, med beaktande av resultatet av den politiska dialog som avses i artikel 13.1.

5. De årliga genomföranderapporter som avses i punkterna 1–4 ska anses godtagbara om de innehåller alla uppgifter som krävs i de punkterna. Kommissionen ska inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av en årlig genomföranderapport underrätta den berörda medlemsstaten om rapporten inte är godtagbar, och om detta inte sker ska den anses vara godtagbar.

6. Kommissionen ska underrätta den berörda medlemsstaten om sina iakttagelser om den årliga genomföranderapporten inom två månader från dagen för mottagandet av den årliga genomföranderapporten. Om kommissionen inte lämnar synpunkter inom denna tidsfrist ska rapporterna anses vara godkända.

7. Kommissionen får lämna synpunkter på sådant i den ansvariga myndighetens årliga genomföranderapport som påverkar genomförandet av det nationella programmet. Om sådana synpunkter har lämnats ska den ansvariga myndigheten lämna alla de uppgifter som behövs med avseende på dessa synpunkter och, om så är befogat, informera kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits. Kommissionen ska informeras senast tre månader efter det att den har lämnat synpunkter.

8. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de mallar enligt vilka den årliga och den slutliga genomföranderapporten ska utarbetas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 59.2.

Artikel 55

Den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen

1. Kommissionen ska regelbundet övervaka tillämpningen av denna förordning och de särskilda förordningarna, vid behov i samarbete med medlemsstaterna.

2. Genomförandet av de särskilda förordningarna ska bedömas av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna, i enlighet med artikel 57.

3. En gemensam övervaknings- och utvärderingsram ska införas för att mäta åtgärdernas relevans, genomslagskraft, effektivitet, mervärde och hållbarhet samt förenkling och minskning av de administrativa bördorna, mot bakgrund av målen för denna förordning och de särskilda förordningarna och de resultat som de ger i egenskap av instrument som bidrar till utvecklingen av området med frihet, säkerhet och rättvisa.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 för att vidareutveckla den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen.

5. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med den information som behövs för att denna förordning och de särskilda förordningarna ska kunna övervakas och utvärderas.

6. Kommissionen ska också bedöma komplementariteten mellan åtgärder genomförda inom ramen för de särskilda förordningarna och åtgärder genomförda inom ramen för andra relevanta områden i fråga om unionens politik, instrument och initiativ.
7. Kommissionen ska särskilt uppmärksamma övervakningen och utvärderingen av de åtgärder och program som avser tredjeländer, i enlighet med artikel 8.

Artikel 56

Medlemsstaternas utvärdering av nationella program

1. Medlemsstaterna ska göra de utvärderingar som avses i artikel 57.1. De utvärderingar som ska göras under 2017 ska i enlighet med den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen bidra till att förbättra kvaliteten i utformningen och genomförandet av de nationella programmen.
2. Medlemsstaterna ska se till att förfaranden har införts för att ta fram och samla in de uppgifter som krävs för utvärderingar som avses i punkt 1, inklusive uppgifter som rör indikatorer i den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen.
3. De utvärderingar som avses i artikel 57.1 ska göras av experter som är funktionellt fristående från ansvariga myndigheter, revisionsmyndigheter och delegerade myndigheter. Dessa experter får vara knutna till en oberoende offentlig institution som ansvarar för övervakningen, utvärderingen och revisionen av förvaltningen. Kommissionen ska lämna vägledning om hur utvärderingarna ska utföras.
4. De utvärderingar som avses i artikel 57.1 ska offentliggöras i sin helhet förutom när informationen är skyddad på grund av sin konfidentiella natur, i synnerhet avseende säkerhet, allmän ordning, brottsutredningar och skyddet av personuppgifter.

Artikel 57

Medlemsstaternas och kommissionens utvärderingsrapporter

1. I enlighet med den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen ska medlemsstaterna lämna följande till kommissionen:
 - a) En preliminär utvärderingsrapport senast den 31 december 2017 om genomförandet av åtgärder och framstegen med att nå målen i det nationella programmet.
 - b) En rapport senast den 31 december 2023 om efterhandsutvärderingen av effekterna av de åtgärder som vidtagits inom ramen för deras nationella program.
2. På grundval av de rapporter som avses i punkt 1 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén följande:
 - a) Senast den 30 juni 2018 en preliminär utvärderingsrapport om genomförandet av denna förordning och de särskilda förordningarna på unionsnivå. Den preliminära utvärderingsrapporten ska också innehålla en bedömning av den halvtidsöversyn som genomförts i enlighet med denna förordning och de särskilda förordningarna.
 - b) Senast den 30 juni 2024 en efterhandsutvärdering om effekterna av denna förordning och de särskilda förordningarna, efter avslutandet av de nationella programmen.
3. I sin efterhandsutvärdering ska kommissionen också granska hur de särskilda förordningarna påverkat utvecklingen av området med frihet, säkerhet och rättvisa när det gäller deras bidrag till följande mål:
 - a) Utvecklingen av en gemensam kultur när det gäller gränssäkerhet, samarbete inom brottsbekämpning och krishantering.
 - b) Effektivare hantering av migrationsströmmarna till unionen.
 - c) Utvecklingen av ett gemensamt europeiskt asylsystem.

- d) Rättvis och lika behandling av tredjelandsmedborgare.
- e) Solidaritet och samarbete mellan medlemsstater i frågor som rör migration och inre säkerhet.
- f) En gemensam strategi för unionen gentemot tredjeländer i migrations- och säkerhetsfrågor.

4. Alla utvärderingsrapporter enligt denna artikel ska offentliggöras i sin helhet förutom när informationen är skyddad på grund av sin konfidentiella natur, i synnerhet avseende säkerhet, allmän ordning, brottsutredningar och skyddet av personuppgifter.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 58

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.5, 26.4, 29.1, 53.4 och 55.4 ska ges till kommissionen för en sjuårsperiod från och med den 21 maj 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av sjuårsperioden. Delegeringen av befogenheter ska genom tyst medgivande förlängas med en sjuårsperiod, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av sjuårsperioden.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.5, 26.4, 29.1, 53.4 och 55.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5.5, 26.4, 27.1, 53.4 och 55.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 59

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för asyl-, migrations- och integrationsfonden och fonden för inre säkerhet. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, med undantag av artiklarna 14.4, 24.5, 45.2, 47.6 och 53.5 i den här förordningen.

Artikel 60

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska, på grundval av ett förslag från kommissionen, se över denna förordning senast den 30 juni 2020.

*Artikel 61***Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande
